

580

Δεκέμβριος 5^{ος} 1901.

LAM

APB

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
ΕΦΕΡ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΔΥΟ ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΣΙΓΙΛΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑ ΜΟΝΗΣ ΜΑΡΤΖΙΝΑΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ

Τὰ κατωτέρω ἔκδιδόμενα δύο πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ σιγίλλια ἀπόκεινται ἐν πρωτοτύπῳ ἐπὶ περγαμηνῆς γεγραμμένῳ ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας, εἰς ὃ ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Θεοδώρου Α. Μαυρογορδάτου μετὰ καὶ ἑτέρων τριῶν ρωμανικῶν.

Ἄναφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἐν Οὐγγροβλαχίᾳ κατὰ τὸ Μαρτζινάνιον μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἡς τὴν ιστορίαν διδασκόμεθα ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν σιγίλλιων. Ἡ ἴδρυσις τῆς μονῆς ἔγεινεν ὑπὸ τῶν Φιλιππέσκων, γνωστῶν εὐπατριδῶν τῆς Ρωμανίας καὶ προγόνων τῆς Ἡλίνκας, ἥτις ἦτορ σύζυγος τοῦ μεγάλου ποστελνίκου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὅστις καὶ ἀνεκαίνισε τὴν μονὴν σαθρωθεῖσαν. Ἀλλὰ κατὰ τὰ σιγίλλια διασχλευσίς τῶν κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐπήνεγκε τὴν παῦσιν τῆς προστασίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ μοναχτηρίου καὶ μεγάλην τῶν κατ' αὐτὸν ἀνωμαλίαν. Ως ἐξῆς διηγοῦνται τὴν παρακμὴν ταύτην αὐτολεξεὶ ἀμφότερα τὰ σιγίλλια. Ἀλλ' ἐκ τινων τοῦ χρόνου παλιρροιῶν ως εἰπεῖν δυσχέρεια τις πραγμάτων ἐπιρρεύσασα κατὰ τόπον τῇ τε λαμπρᾷ ἐκείνῃ καὶ ἐπιφανεστάτῃ ἐστίᾳ καὶ οἰκογενείᾳ τοῦ πανευγενεστάτου ἐκείνου ἄρχοντος ἐπηρείας ὅσας οὐκ ἔδει θείᾳ δοκιμασίᾳ προστείψασα πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ ίερὸν μοναστήριον αὐτὸν στερηθὲν τῆς γνησίας προστασίας καὶ ἐπιμελείας τῶν ἴδιων κτητόρων μικροῦ δεῖν ἐξηφάνισται χερσὶ πλήρεσιν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ

Dimitris Laskaris - Elpis - December 5th 1901

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

E - 1901

14

(K. 1423-φ. α. α)

Τους χήλους οκτακοσίους εγνη ἀκροβυια μεγαλη προς γρόσια 40 τὸ λετέζεκη.

"Ητοι: <σ> τοὺς χιλ<ι>ους ὁκτακοσίους ἐγίνη ἀκριβεια μεγάλη πρὸς γρόσια 40 τὸ λετέζεκη.

15

(K. 1133 φ. τ.α.)

εἰς τοὺς 1802 φευρ 21 ἡμ: α παρασκευὴ ἐσύκωσαν τὸν κόντε εἰς ταῖς ὅραις 14 ἐπειδὴ ἥθελαν να ἔμπουν 60 ιγγλεζοὶ καὶ οἱ φομαῖοι ἀντεσταθηκαν καὶ δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ ἔμπουν καὶ ἐκλησαν ὅποταν ἔμπηκαν οἱ ιγγλεζοὶ εἰς τὴν χωραν τὴν πορτα τῆς σπυληνᾶς καὶ τὴν πορτε ριάλα.

"Ητοι: εἰς τοὺς 1802, φευρ<ουαρίου> 21 ἡμ<έρ>α παρασκευῆ, ἐσύκωσαν τὸν Κόντε εἰς τὲς ὥραις 14, ἐπειδὴ ἥθελαν νὰ ἔμπουν 60 Ιγγλεζοὶ καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἀντεστάθηκαν καὶ δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ ἔμπουν, καὶ ἔκλεισαν, ὅπόταν ἔμπηκαν οἱ Ἰ[ν]γκλεζοὶ εἰς τὴν χωραν, τὴν πόρτα τῆς σπυληνᾶς καὶ τὴν πόρτα ρηάλα.

16

(K. 1375. στ. π. α.)

1821 μαρτίου. 25 - αν
ιξε. τοσεφερην προτο
ειςτηκαλαματαν
καὶ ειςτεραν.
ειςσωλον τοκοσμο.

"Ητοι: 1821 μαρτίου 25, - ἄνοιξε τὸ σεφέριν πρῶτο εἰς [σ] τὴν Καλαμάταν καὶ ὑστεραν εἰς ὅλον τὸ κόσμο.

καταδυναστείας τῶν καὶ εἰς θεόν καὶ νόμους ἔξυπροίζειν μηδὲν ἀναστελλομένων. Ἐλλὰ παρῆλθον τέλος τὰ δεινὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου ποστελνίκου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπελήφθησαν καὶ πάλιν μεθ' Ἱεροῦ Ζήλου τῆς προστασίας τῆς μονῆς. Ἔτυχον δὲ οὗτοι καὶ τῆς ἐπικουρίας τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου, διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως χορηγήσαντος τῷ 1681 ἀνακαίνισιν τῶν προνομίων ὡντέτύγχανεν ἡ μονὴ. Καὶ πάλιν δ' ἐπειτα ἐπεκυρώθησαν τὰ προνόμια ταῦτα διὰ νεωτέρας συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῦ 1702, πατριαρχεύοντος τὸ τρίτον τοῦ Καλλινίκου Β'.

Τοιχῦτα τὰ κατὰ τὴν μονὴν ὅσα μανθάνομεν ἐκ τῶν δύο τούτων σιγιλλίων Ἐλλὰ τίς ὁ χρόνος τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τίνα τὰ γεγονότα τάγαγόντα εἰς τὴν ἔκπτωσιν αὐτῆς καὶ παραμέλησιν ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς Ἡλίνκας; Καὶ δὴ πότε μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῆς Φιλιππέσκοι ἰδρυσαν τὴν μονὴν δὲν ἡδυνήθην νὰ εῦρω ἐν ταῖς πηγαῖς ἃς εἶχον ὑπ' ὄψιν. Ἐλλὰ πάντως εἶχε διαρρεύσει ἵκανὸς ἀπὸ τῆς κτίσεως χρόνος μέχρι τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, ἀφ' οὐ ρήτως λέγεται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σιγιλλίοις χρόνῳ δ' ὕστερον σαθρωθὲν ἀνεκαινίσθη καὶ ἀνεσώθη τῆς πτώσεως. Τῆς δὲ κατόπιν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Καντακουζηνοῦ ἀνάκτισιν ἐπελθούσης παραμελήσεως τὰ αἴτια πρέπει νάναζητήσωμεν πάντως εἰς τὰ δεινὰ τὰ καταρραγέντα κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὅτε οὗτος παρεστάθη ὑπὸ τοῦ Μίχνα Βοεβόδα Γ' ὡς συμμέτοχος τῆς ἐτεί 1658 κατὰ τῶν Τούρκων ἀποστασίας καὶ ἥχθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα μετὰ πολλοῦ τοῦ χόπου, παραστήσας τὸ δίκαιον αὐτοῦ, ἀπηλλάχθη. Τὰ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦτον τοῦ μεγάλου ποστελνίκου, ἐξ οὐ, ἄλλως ταχέως, ἀνέρρωσεν ὁ οἶκος, διηγεῖται ὁ Φωτεινός (1). Ἀναφέρονται δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα, ἀτινα διὰ μακρῶν ἐκθέτει ὁ Ἑλλην ἱστοριογράφος τῆς Ρωμανίας, εἰς τὸ ἔτος 1658 (2). Ἡτο δὲ ἥδη τότε γέρων ὁ Καντακουζηνὸς, καθ' ἓ λέγει ὁ Φωτεινός, καὶ τὰς τύχας αὐτοῦ συνεμερίζετο ὁ γαμβρὸς Πάνος Φιλιππέσκος, μέγας ὡν σπαθέριος καὶ ἀνήκων εἰς τὸν αὐτὸν μέγαν βλαχικὸν οἶκον, ἐξ οὐ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Καντακου-

(1) Διονυσίου Φωτεινοῦ Ἰστορία τῆς πάλαι Δακίας, τὰ νῦν Τρανσυλβανίας, Βλαχίας καὶ Μολδαυίας. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας. 1818 τόμ. Β' σ. 206-210.

(2) Πρᾶλ. *Hurmuzaki* Fragmente zur Geschichte der Rumäner. Bucaresci. 1884 Τόμ. Γ' σ. 238 κ. ἑ.

ζηνοῦ. Μεταξὺ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τοῦ 1681, ὅτε ἀπελύθη ἡ ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου συνοδικὴ ἀπόφασις, ἀπέθανεν ὁ ποστέλνικος Καντακουζηνὸς, ως δυνάμεθα νὰ ἔξαγχγωμεν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ σιγιλλίῳ μνείας αὐτοῦ ὡς τριζυμακαρίστου ἐκείνου. Οὕτω διὰ τῶν χρονολογικῶν τούτων συνδυασμῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῶν σιγιλλίων παρεχομένων εἰδήσεων δυνάμεθα νὰ νὰπλάσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς διὰ μακρῶν διαλειμμάτων ἐπὶ ἐνα πάντως αἰῶνα καὶ πλέον μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1702 ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Β' ἀνανεώσεως τῶν κεχορηγημένων εἰς αὐτὴν προνομίων. Τὰς δὲ μεταγενεστέρας αὐτῆς τύχας δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν ἐκ τῶν προκειμένων ἡμῖν πηγῶν (1). Μνείαν δὲ τῆς μονῆς εὔρον μόνον ἐν ἔτει 1770, ὅτε ἀναφέρεται μεταβάτης εἰς αὐτὴν ὁ Ῥώσσος στρατηγὸς Γλεπέφ (2). Πάντως δὲ ἡ μονὴ αὗτη δὲν μετέχει τοῦ πνευματικοῦ ἐν Ῥωμανίᾳ βίου, οὐδὲ χρησιμεύει, καίπερ οὖσα κτίσμα ἐλληνορωμανικὸν, ως ἐν τῶν κέντρων τῆς διὰ τῶν Ἑλλήνων διαδόσεως τῶν γραμμάτων ἐν Ῥωμανίᾳ, καθ' ἄ τι μοναὶ Μπαρμπότ, Χλῆντζα, Διέλλου, Μπουρνόσκης, Μπραγκοβάνου, Ττετζατζούϊα καὶ ίδιως ἡ τοῦ Συναγάθου. "Ἄξια δὲ ίδιας μνείας εἶνε, ως ἔξαγεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σιγιλλίων, τὰ προνόμια τῆς μονῆς ἐν σχέσει πρός τε τοὺς ἀρχοντας τῆς χώρας καὶ τὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας.

Ἐκδίδω δὲ τὰ δύο σιγίλλια κατὰ τὸ ἀπόγραφον τὸ γενόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἐμῶν μαθητῶν λίαν ἐμπείρου τῆς παλαιογραφίας σχολάρχου κ. Σωκράτους Κουγέα, ἀντιβληθὲν δὲ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὰ πρωτότυπα. Προσεθηκα δ' εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ κ. Κουγέα ὅσας τῶν μονοκονδυλικῶν γεγραμμένων ὑπογραφῶν τῶν συνοδικῶν ἡδυνήθην νὰναγνώσω· τὰς δὲ δυςξυμβλήτους ἐδήλωσα διὰ στιγμῶν . . . Τοῦ λόγου δ' ἐνταῦθα ἐλθόντος περὶ τῶν τοιούτων μονοκονδυλικῶν, ἀναγκάζομαι νὰ ἐκφράσω τὴν ἐμὴν λύπην, ὅτι δυςτυχῶς δὲν δύνανται

(1) Εἶχον ὑπὸ δψιν πλὴν τοῦ **Φωτεινοῦ** τὰς Δακικὰς ἐφημερίδας τοῦ **Δαπόντε**, τὸν *Hurmuzaki*, τοῦ **Θεοδώρου Ἀθαναδίου** τὴν Ηερὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολῶν ἐν Ῥουμανίᾳ συγγραφὴν, τοῦ **Νικολάου Δοδδίου** τὰ *Studii Greco-Romane* ('Ἑλληνορωμανικάς μελέτας').

(2) **Ἀθαναδίου Κουνηνοῦ** **Τύψωλάντου** Τὰ μετὰ τὴν ἀλωσιν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1870 σ. 466.

νὰ εύρεθῶσι παλαιογραφικοὶ κανόνες, καθ' οὓς νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀσφαλὴς ἀνάγνωσις ἀπασῶν τῶν τοιούτων ὑπογραφῶν, ἔχουσῶν πολὺ τὸ αὐθαίρετον. Οὕτως ἔνεκα τοῦ ἀδυνάτου τῆς καθυποτάξεως αὐτῶν εἰς ωρισμένον σύστημα ἔργον εἰδικῆς δεινότητος, πολλάκις δὲ καὶ τύχης θὰ ἔξακολουθήσῃ νὰ εἴνε ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν δι' ἄλλων συνδυασμῶν εύρεθῇ τὸ ὄνομα τῶν ὑπογεγραμμένων, οὐδὲ θὰ δυνηθῶμέν ποτε νἀποκτήσωμεν ἀλάνθαστον κριτήριον τῆς ὄρθης ἀναγνώσεως. Δυσχεραίνει δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοῦτο, ὅτι πλειστάκις εἴνε ἀνορθόγραφοι οἱ ἐπίσκοποι τῆς τουρκοκρατίας, καὶ τὸ γριφῶδες τῶν μονοκονδυλιῶν αὐτῶν καθίσταται δυσεπιλυτότερον ἔνεκα τῆς εἰς τὸν ὅλον γρίφον, τὸν τε δηλοῦντα τὴν ἐπίσκοπην καὶ τὸν δι' οὐ γράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπίσκοπου, συναναμίζεως γραμμάτων ὅτινα δὲν εἴνε τὰ προςήκοντα. Καὶ ταῦτα μὲν ἴσχύουσι μάλιστα περὶ μονοκονδυλικῶν ὑπογραφῶν ἐνὸς καὶ μόνου ἐπίσκοπου, χωρὶς γεγραμμένων. Ή δὲ ἀνάγνωσις τοιούτων ὑπογραφῶν πολλῶν ὥμοι ἐν συνοδικαῖς ἀποφάσεσιν εὔρισκομένων δύναται κατὰ τοῦτο νἀποθῇ ἐνίστε εὐχερεστέρα, ὅτι ἐνδέχεται νὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλας ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὰς αὐτὰς φερούσας ὑπογραφὰς συνοδικῶν ἐν καθαρῷ ἀντιγράφῳ ἢ ἐντύπους ἢ ἐπ' ἵσης μὲν ἐν πρωτοτύπῳ μονοκονδυλικῶς γεγραμμένας, ἄλλὰ διὰ μονοκονδυλίας εὐχαγνωστοτέρας. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν δύο ἐνταῦθα ἐκδιδομένων σιγιλλίων δὲν συνέπεσε νὰ εὕρω, προχείρως ἔξετάσας, ἄλλας ὑπογραφὰς τῶν αὐτῶν ἔτῶν.

Πρὸς τούτοις δὲ δηλῶ, ὅτι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο σιγιλλίων ἐτήρησα τὰς γραφὰς τῶν πρωτοτύπων, καὶ ἐσφαλμέναι ὅταν ἦσαν, μὴ θεωρῶν πρέπουσαν τὴν διόρθωσιν τῶν γεγραμμένων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου. Χάριν δ' εὔκολωτέρας ἀντιθολῆς καὶ εὔρεσεως τοῦ ζητουμένου ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀντὶ τῆς συνήθους κατὰ πέντε στίχους ἀριθμήσεως τὸ μὲν κείμενον ἔχωρισα διὰ καθέτων γραμμῶν | κατὰ τοὺς στίχους τῶν πρωτοτύπων, τούτων δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἐσημείωσα ἐν τῇ ὥρᾳ.

Ἐν τέλει σημειόνω, ὅτι ἀμφότερα τὰ σιγιλλία φέρουσι σωζόμενα τὰ μολυβδούσι λα τῶν πατριαρχῶν, ἐπικρεμάμενα ἀπὸ τῆς περγαμηνῆς διὰ μεταξωτῶν κυανῶν μηρίνθων.

'Ιάκωβος ἐλέω Θεοῦ
ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης
καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οὐκ ἄλλως ἔνεστιν εὔσεβεῖν εὔσεβέσιν, εἰς δόξαν τε Θεοῦ, τὰς τῶν
ἀρίστων ἔργων ἐπιτελεῖν ἐγχειρίσεις, ως ὁ ἀποστολικὸς ὑποτίθεται
λόγος, εἰ μὴ διὰ Θεὸν πάντως, κατ' ἐντολὴν τε Θείαν, καὶ μετ' ἀκρι-
βοῦς συντηρήσεως ὅρων καὶ νόμων ἐξ οἰκονομεῖν τα τοιαῦτα, καλῶς
2 τε ποιεῖν τὰ καλὰ καὶ ὄσιως τὰ ὄσια· διὸ πρὸ πάντων | καὶ ὑπὲρ πάντα
τηρεῖν ἀπρόσκοπα δέον, καὶ εὐπάρεδρα καθιστᾶν τῷ κυρίῳ μεθ' ὄσης
προνοίας καὶ περινοίας, κανόνων τε, καὶ νόμων ἵερῶν ἀκριβείᾳ Θεο-
φιλῶς διεξάγειν, ὃσα πρόοδος ἀπλανῆς, ἡ χάρις καθιστῶσα τοῦ πνεύ-
ματος, τῶν προσύλων καὶ βιωτικῶν ἀποσπῶσα, τῆς κρείττονος με-
3 ρίδος ἐνθέως ἀξιοῖ, καὶ | κλῆσιν ἵερὰν τοῖς τοιούτοις, καὶ λόγον ὄσιό-
τητος περιτήθησιν, ὅποια σὺν ἄλλοις τυγχάνει, καὶ τὰ ἵερὰ τοῦ Θεοῦ
καταγώγια, τὰ παρὰ φιλοθέων καὶ φιλαρέτων προσενεγκέντα καὶ
προσκληρωθέντα Θεῷ, καὶ Θείου μετασχόντα δικαίου δι' ἧς ἐνθέσμου
κηδευονίας, Θεὸν μὲν δοξάζεσθαι μεμαθήκαμεν, ἡτον δὲ οὐδὲν, καὶ
4 τοὺς ἀμφιπονοῦντας ταῦτα καλῶς, τὰς ἐντελομίσθους ἀντιδόσεις ἀπο-
κομίζεσθαι· καὶ γὰρ οἱ φυλάσσοντες φησὶν ὄσιως τὰ ὄσια, ὄσιωθή-
σονται· τῷ τοι καὶ κανόνες ἵεροι· καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων, ἐν ταῖς
σεπταῖς οἰκουμενικαῖς αὐτῶν συνόδοις θεσπεσίως διεθεσπίσθησαν, τὴν
5 τῶν ἵερῶν μοναστηρίων συνιστῶντες σύστατιν, καὶ στερέωσιν, | ὡν περ
οὐκ ἔλαττον, καὶ οἱ τῶν κατὰ καιροὺς αὐτοκρατόρων νόμοι, καὶ τῆς
εὔσεβείας δεφένσορες, τῶν τοῦ Θεοῦ σκηνωμάτων ὑπεραγωνίζονται,
κρατύνοντες ἀπασιτρόποις αὐτὰ, καὶ παντοῖαν ἐπήρειαν, καὶ βλάβην
ἀνθρωπίνην μακρὰν ἀπορράπιζοντες, τῶν τοῦ Θεοῦ δικαίων. ναὶ μὴν
6 καὶ ἔξαιρέτους διατυπώσεις, | θεσμοθετῆσαι οὐκ ἡμέλησαν, περὶ τε
τῆς κατασκευῆς τῶν ἵερων φροντιστηρίων, καὶ τῆς ἐς ὕστερον δια-
μονῆς αὐτῶν, καὶ ἐπιδόσεως, διαπρυσίως τρανολογούσας, δι' ὧν παρα-
σκευάζειν τοὺς κτήτορας ἐπραγματεύσαντο, καλῶς μὲν τοῦ Θείου
7 ἔργου κατάρξασθαι, καλλίως δὲ πρὸς πέρας ἀφικέσθαι τοῦ ἐγχειρήμα-
τος, καὶ ἐπὶ πάσῃ προνοίᾳ κρείτους, τὸν τρόπον ἔξευρίσκειν, τῆς ἐς
μακρὸν διαρκείας, ως ἀπάντων ἀναγκαιότερον· τὸ γὰρ φυλάξκει δήπου

τὰ πράγματα τοῦ κτήσασθαι πέφυκε δυσχερέστερον, ἀλλὰ μὴν, καὶ τὰς διαταγὰς τῶν κτητόρων, ὑπέρ τι ἄλλο κατασφαλίζοντες ἐπικυροῦσιν, οἱ φιλευσεῖσις νόμοι, καὶ λίαν περικρατύνουσιν· ἀλλ' ὡν καὶ 8 τὴν κατὰ διαδοχὴν προστασίαν, καὶ ἐπιτήρησιν, τῶν σφίσι δομηθέντων, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον μοναστηρίων, τοῖς αὐτοῖς ἐπιτρέπουσι· πολλῷ γάρ μᾶλλον ἴσχύει, καὶ συντελεῖ τῆς ζένης ἐφορίας, ἡ τοῦ γνησίου κτήτορος προστασία, καὶ ἐπιμέλεια, ὅπερ | καὶ μέχρι τοῦ δεύρο 9 κρατεῖν οὐκ ἔληξε κατὰ τόπους, ὅπου μετ' εὐλαβείας, ἡ σπουδὴ περιτρέχει, τὰ ιερὰ καταγώγια, καὶ διηγεκῶς ἐμπεδοῦται τὸ ἔθος, πνευματικῆς ἔξουσίας δυνάμει, τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς, καὶ μεγαλειότητος, διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων, τοῦ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ τε | καὶ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου, πρὸς διαμονὴν καὶ 10 στερέωσιν, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ ιερῶν μοναστηρίων. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τανῦν ἀνηνέχθη ἡμῖν, ως εύρισκεται ιερὸν, καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ, κατὰ τὸ Μαρτζινάνιον, ἐπ' ὄνοματι σεμνυνόμενον, τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ὅπερ ὕκειδόμηται μὲν κατ' ἀρχὰς, ἐκ τῶν πάλαι μακαρίων προγόνων, τῆς ἐνδοξοτάτης, καὶ θεοσεβεστάτης κυρίας Ἡλίνκας, τῶν καλουμένων Φιλιππέσκων, χρόνῳ δ' ὕστερον σαθρωθὲν ἀνεκαίνισθη, καὶ ἀνεσώθη τῆς πτώσεως, ὑπὸ τοῦ ταύτης πανευγενεστάτου συζύγου, τοῦ τρισμακχρίστου ἔκεινου ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου, κυρίου 12 Κωνσταντίνου του Καντακουζηνοῦ, ὃς τις ἔρωτι θείῳ κινούμενος, ως θεοσεβίᾳ προσανέχων, καὶ πολλὴν ἐν ψυχῇ τὴν περὶ τὰ θεῖα φέρων εὐλαβείαν, κατ' ἀμφοτέρους τὸ εὐγενὲς διὰ τῶν ψυχικῶν ἐν ἑαυτῷ, καὶ σωματικῶν ἀρετῶν, καὶ προτερημάτων, ὄμολόγως ἐνδεικνύων στηλογραφούμενον | μετὰ πάσης ἐπιμελείας, καὶ φιλοτίου χειρὸς, ἀναλό- 13 μασιν οὐκ ὄλιγοις, πρὸς φῶς τὸ εἰρημένον εὐαγγὲς ἀνεκαλέσατο μοναστήριον, ἐς κάλλος ἔξωραίσας αὐτὸν, κινητοῖς τε, καὶ ἀκινήτοις ἀφερώμασιν ἐνδυναμώσας, διετάξατο καὶ περὶ τῆς ἐφορίας αὐτοῦ νουνεχῶς τε, καὶ συντετηρημένως, ὅπως οἱ κληρονόμοι, | καὶ ἀπόγονοι αὐτοῦ, 14 διαπαντὸς ὑπάρχωσι μελεδωνοί, καὶ προστάται, καὶ ἐπιτηρηταί, καὶ ὑπερασπισταί, τοῦ κτητορικοῦ αὐτῶν μοναστηρίου, φροντίζοντες τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ πάντα στερεώσεως, ἐπὶ τῷ ἀνέπαφῃ διατηρεῖσθαι τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ ἀμετακίνητα, κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοῦ τόπου | συνήθειαν, καὶ μᾶλλον τὰς σεβασμίας νομικὰς διατυπώ- 15

σεις, τῶν πάλαι θεοστεφῶν αὐτοκρατόρων, ἥττος; οὔτωσὶ διακελευού-
σας· ὁ βουλόμενος κτίζειν σεπτὸν οἶκον, ἢ τὸν σαθρωθέντα ἐποικοδο-
μεῖν, ἔκυτὸν καὶ τὸν κληρονόμον αὐτοῦ ὑποβάλλει ἀεὶ τῇ συστάσει
16 τοῦ ἔργου (1) ἀλλ' ἐκ τινῶν τοῦ χρόνου παλιρρόιῶν, ως εἰπεῖν,
δυσχέρειά τις πραγμάτων ἐπιρρέεσσας κατὰ τόπον, τῇ τε λαμπρᾷ
ἔκείνη καὶ ἐπιφανεστάτῃ ἐστία, καὶ σίκογενείᾳ, τοῦ πανευγενεστάτου
ἔκείνου ἄρχοντος ἐπηρείας ὅσας οὐκ ἔδει, θεία δοκιμασία προστρίψασα,
πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ ιερὸν μοναστήριον αὐτὸν,
17 στερηθὲν τῆς | γνησίας προστασίας, καὶ ἐπιμελείας τῶν ιδίων κτητό-
ρων, μικροῦ δεῖν ἐξηφάνισται, χερσὶ πλήρεσιν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας,
καὶ κατὰ δυναστείας, τῶν καὶ εἰς Θεὸν, καὶ νόμους ἐξυβρίζειν, μηδὲν
ἀναστελλομένων· τῆς μέντοι θείας δίκης οὐκ εἰς μακρὸν ἐπινυστα-
18 ξάσης, ἀλλ' εὐχερῶς τὰ δυσχερῆ μεταρρύθμησάσης, ἐκποδῶν ἐν τάχει
γέγονε τὰ δεινὰ, καὶ πρὸς οἰκείαν τάξιν ἀνεκλήθησαν ἄρτι τὰ πρά-
γματα, μετακινήσει τῆς ἀνωθεν δεξιᾶς· καντεῦθεν οἱ τῆς κλεινῆς ἔκει-
νης, καὶ περιδόξου ρίζου υγίας ἀριστοφυεῖς ἡδη στέλεχοι, τῆς τοῦ γεν-
19 νήτορος αὐτῶν μηδ' ὅλως καθυστεροῦντες ὄρθιοδοξίας, καὶ εὐλαβείας, |
οἱ λαμπρεπιφανέστατοι υἱοὶ φημὶ τοῦ διαληφθέντος ἄρχοντος μεγάλου
ποστελνίκου, κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ, τῇ θείᾳ συμμα-
χίᾳ θαρρήσαντες, ἐβουλήθησαν ἀνακαινίσαι, τὰ τοῦ αὐτοῦ μοναστη-
ρίου, προνόμια, συνάμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ κατοχυρώσαι,
20 δι' ὧν ἔχει τοῦ λοιποῦ σὺν θεῷ συλλήπτορι, | παντοίων δεινῶν
ἀπαλλάττεσθαι, καὶ εἰς ἐπίδοσιν προχωρεῖν, καὶ στερέωσιν· οἵτινες
εὐλαβῶς ἀναδραμόντες, ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκ-
κλησίαν, ως μητέρα τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ κοινὴν
προστάτιν, καὶ ἀντιλήπτορα, τῶν ἀπαξαπάντων ἐκκλησιαστικῶν
21 πραγμάτων, | ἡξιώσαν καταρτίσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μονα-
στηρίου, διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων, τοῦ πατριαρχικοῦ, καὶ οἰκου-
μενικοῦ θρόνου, καθάπερ εἴωθε ποιεῖν ἀπανταχοῦ, περὶ τὰ εὐαγῆ
τοῦ Θεοῦ καταγώγια, τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς χωρηγοῦσα, κηδεμονίας
22 λόγῳ, καὶ τὸ ἀδούλωτον, καὶ ἀνεπηρέαστον, δι' ὧν | ἀποσοβοῦσα
πᾶσαν ἀδικον, καὶ ἐλευθερίαν ὄρμὴν, εἰς εἰρηναῖαν (2), καὶ ἀθόρυβον
ἀντιπαριστῆσι ταῦτα κατάστασιν· τούτου γάριν τὴν εὐλαβῆ τῶν

(1) Οὐτω κενὸν ἐν τῷ ποιῶτοι πώ.

(2) "Ιδε καὶ κατωτέρω στ. 22 δικαιῶν, στ. 29 βεβαιῶν, ἀρχαιῶν.

ἀρχόντων ἀξιώσιν, ὅτε δίκαιαν, καὶ λίαν εὔλογον, καὶ πρὸς θεῖον
σκοπὸν ἀφορῶσαν, ἐνασμενίσαντες, γράφομεν τῇ ἔξουσίᾳ, καὶ χάριτι,
τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ πνεύματος, γνώμῃ κοινῇ συνοδικῇ. 23
τῶν παρευρεθέντων Ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν
ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα,
τὸ μὲν Ἱερὸν αὐτό, καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, τῶν παρμεγίστων
ταξιαρχῶν, τὸ κείμενον εἰς Οὐγκροβλαχίαν, ως διείληπται, κατὰ τὸ
Μαρτζινάνιον, | μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων 24
αὐτοῦ κινητῶν τε, καὶ ἀκινήτων, τῶν τε νῦν εὑρισκομένων, καὶ τῶν
μεθύστερον σὺν θεῷ προσγενησομένων αὐτῷ, ἀπὸ τουνῦν καὶ εἰς τὸ
ἔξης, ἕως τῆς τοῦ αἰῶνος συντελείας, ὑπάρχῃ πάντῃ ἐλεύθερον, καὶ
ἀσύδοτον καὶ ἀκαταζήτητον, | καὶ ἀκαταπάτητον, 25
καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ παντὸς προσώπου ἀξιωματικοῦ τε, καὶ ἐκ-
κλησιαστικοῦ, καὶ μηδεὶς ἔχῃ ἐπ' ἀδείας, διασεῖσαι ποτε αὐτὸ, καὶ
διαταράξαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καταδουλώσαι, ἢ βλάψαι, καὶ
ζημιώσαι αὐτὸ, ἢ ζητῆσαι λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ οἰονοῦν τελείως, ἀρ-
κουμένου τοῦ | κατὰ καιροὺς Ἱερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλα- 26
χίας, μόνῳ τῷ ἴδιῳ μνημοσύνῳ, μνημονευομένου δηλαδὴ, ἐν πάσαις
ταῖς Ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ χειροτονίας ἐπιτελοῦντος,
ἐπειδὴν τοιαύτη γένηται χρεία τῶν χειροτονιῶν, πλείω δὲ τούτων,
μηδὲν ἔτερον ἔξαιτουμένου· τὴν δὲ προστασίαν | καὶ δεφένδευσιν, καὶ 27
τὴν φροντίδα τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἔχωσι μόνοι
οἱ κτήτορες ἀλληλοδιαδόχως εἴτε παρόντες, εἴτε καὶ ἀπόντες, οὓδεις
δὲ ἄλλος, ἄλλὰ μόνον, οἱ τὸ κτητορικὸν ἔχοντες δίκαιον διεξάγωσιν
αὐτὸ, καὶ διακυβερνῶσι, καὶ φροντίζωσι τῆς συστάσεως αὐτοῦ, καὶ
διαμονῆς, καὶ | αὐξήσεως· πάντα τε τὰ κατ' αὐτὸ κτήματα, καὶ 28
ἀφιερώματα, καὶ Ἱερὰ κειμήλια διοικῶσι, καὶ περιθάλπωσι, διερευ-
νῶντες, καὶ ἔξετάζοντες ἀεὶ περὶ αὐτῶν, ὅπως, μὴ περιπεσόντα κιν-
δύνοις, διαφθρώσιν, ἄλλὰ φυλάττωνται διὰ τῆς ἐπιστασίας αὐτῶν
ἀβλαβῆ καὶ ἀνώλεθρα· καὶ συνελόντι φάναι | μόνον αὐτοὶ περιέπωσι 29
τὸ κτητορικὸν αὐτῶν μοναστήριον, οὐ πρὸς ἄδιον χρηματισμὸν, ἄλλὰ
πρὸς αὔξησιν αὐτοῦ καὶ βελτίωσιν, εἰς μνημόσυνον τῶν προγόνων
αὐτῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ κτήτορος, ἢν προσεπικυροῦντες παρα-
κελευόμεθα διαμένειν βεβαῖαν, καὶ ἀπαρασάλευτον, κατὰ τὴν ἀρ-
χαῖαν τοῦ τόπου συνήθειαν, | καὶ μᾶλλον κατὰ τοὺς Ἱεροὺς κανόνας, 30

καὶ θείους νόμους, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαντά, καὶ οὐδεὶς ποτε τῶν ἀπάντων, παρ' ἐκτὸς τῶν κτητόρων, οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς ἡγεμὼν τῆς αὐθεντείας ἔκεινης, οὔτε τις τῶν ἀξιωματικῶν ἀρχόντων, ἔχη ἀδειαν κατεξουσιάσαι, καὶ καταδουλῶσαι τὸ μοναστήριον (έκκλησιαστικὸν
 31 ὑπάρχον κτῆμα, | καὶ προσηλωμένον θεῷ, καὶ μηδαμῶς μηδαμῶς (sic) δυνάμενον, εἰς κοσμικὴν μεταπεσεῖν ἔξουσίαν) οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ὑποδουλῶσαι αὐτὸν, πάντη ἐλεύθερον διατελοῦν, καὶ δουλαγωγείας ἀνώτερον, μή τι ἡγούμενον ἐπιχειροῦντες εἰσάγειν, καὶ ἔξαγειν, καὶ ὅν ἂν βούλωνται καθιστᾶν, μήτε
 32 τι | τῶν κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ κινητῶν τε, καὶ ἀκινήτων, ἢ ἀμφίων, καὶ σκευῶν ἵερῶν πολὺ ἢ ὄλιγον ἀφαιρεῖν, ἢ νοσφίζεσθαι, ἢ ἀπεμπολεῖν, ἢ μεταποιεῖν, καὶ μετασκευάζειν ὥποιωδήποτε τρόπῳ, χωρὶς γνώμης, καὶ εἰδήσεως, καὶ βουλῆς τῶν κτητόρων,
 33 ἀλλ' ἀφίεναι τὴν ἔξουσίαν τῶν τοιούτων | διοικήσεων, πρὸς μόνους τοὺς κτήτορας ἀναφαιρέτως, καὶ ἀμετακλήτως, κατὰ τὸ κτητορικὸν αὐτῶν δίκαιον· ὅπτις δ' ἂν τῶν πάντων ἀφ' οἰαςδήτινος ἀξίας, καὶ τάξεως ἢ αὐθεντικῆς, ἢ ἀρχοντικῆς, καὶ ἀξιωματικῆς, ἢ ἐκκλησιαστικῆς κακοθελῶς ὄψεποτε κινούμενος, ἢ πλεονεκτικῶς φημὶ, ἢ πα-
 34 θητικῶς, ἐπιχειρήση τολμηρῶς παρενσαλεῦσαι, καὶ διασεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἢ τὴν περὶ αὐτὸν ἔξουσίαν, καὶ προστασίαν τῶν κτητόρων αὐτοῦ ἀνατρέψαι, καὶ ποιῆσαι ἐν αὐτῷ,
 τῆς ἴδιας αὐτοῦ γνώμης καὶ βουλῆς ἐπιχειρήματα, ἢ ἡγούμενον ἐναλ-
 35 λάξαι, ὅν ἂν αὐτὸς ἐθελήσῃ | ἢ προστάξαι τὰ δοκοῦντα αὐτῷ, ἢ ἀπὸ τῶν πραγμάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου ἀποσπάσαι, καὶ ἀποστερῆσαι, καὶ ἀποξενῶσαι ἢ πωλῆσαι, ἢ ἀλλάξαι πολὺ ἢ ὄλιγον, καὶ ζημιῶσαι τὸ μοναστήριον, ἢ τὴν ἐν αὐτῷ ἔξουσίαν τῶν κτητόρων ἐμποδίσαι, καὶ ἀποξενῶσαι, καὶ ἀλλοτριώσαι
 36 αὐτοὺς, τῶν κτητορικῶν αὐτῶν δικαίων, καὶ γένηται αἴτιος φθορᾶς, καὶ καταστροφῆς τοῦ μοναστηρίου, ὁ τοιοῦτος, ώς καταφρονητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως, καὶ παραβάτης τῶν θείων νόμων, καὶ ἵερῶν κανόνων, καὶ ἵερόσυλος, καὶ ἀντικρυς
 37 θεομάχος, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ πατρὸς υἱοῦ, καὶ ἀγίου | πνεύματος τῆς παναγίας, καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἀλυτος μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἢ μερὶς αὐτοῦ

μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ σχισθεῖν ἡ γῆ, καὶ καταπίοι αὐτὸν ώς τὸν Δαχθᾶν, καὶ | Ἀβηρῶν, ἐκριζωθείσαν τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου 38 αὐτῶν, καὶ ἐν γενεᾷ μιᾷ, ἐξαλειφθείοι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκκοπεῖς τε τῆς παρούσης ζωῆς, ἀποστερηθῆ καὶ τῆς αἰώνιου, καὶ μὴ ἴδοι φῶς τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ αἰώνιῳ ἀναθέματι ὑπόδικος | καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ εῦροι τὸν 39 θεὸν ἀντιδικὸν ἔαυτῷ, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐπεδόθη τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγιλλιῶδες γράμμα καὶ ἐπιβεβαιωτήριον τῶν κατ' αὐτὸ προνομίων: —
αχπα μηνὶ μαίω ἵνδικτιῶνος δῆς.

† Ἰάκωβος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Πώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† 'Ο Ἀδριανουπόλεως Θεόφιλος: ~ + 'Ο Συύρης Μακάριος: ~
+ 'Ο Ἡρακλείας[¶] Βαρθολομαῖος: ~ + 'Ο Χαλκηδόνος Ἱερεμίας: ~
+ 'Ο Διδύμοτείχου Γρηγόριος: ~ + 'Ο Βιδύνης Τιμόθεος: ~ + 'Ο
Σηλιβρίας Νεκτάριος: ~ + 'Ο Λιτίτζης Θεοδόσιος: ~ + 'Ο . . . . .

**Καλλένεκος ἐλέω Θεοῦ
ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Πώμης
καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

† Τῶν φαιδρῶν αὐχημάτων τῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ τουτοῦ θρόνου πατριαρχικῆς μεγαλειότητος πολλῶν τε καὶ μεγίστων καὶ ἀξιαγάστων ὄντων, ὅπόσα τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ ζωαρχικοῦ πνεύματος ἐμπνευσθέντες οἱ θεηγόροι πατέρες κατὰ καιροὺς πλουσίως ἐβραβεύσαντο, τούτων τὸ κατ' ἔξοχὴν καὶ περισπούδαστον | τὴν μέριμναν εἶναι 2 πασῶν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν διεγνώκαμεν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ἀριδήλως, ἐκεῖνοι τοῦ Ἱεροῦ Παύλου ἀφηγήσεων τὰς ἀφορμὰς λαβόντες οἱ μακάριοι· διὸ καὶ οἱ τοὺς οἶκους λαχόντες ιθύνειν ἀλληλοδιαδόχως τοῦ παγκοσμίου τούτου σκάφους, παντὸς τοῦ χριστωνύμου | τῶν 3 ὄρθιδόξων συστήματος, δίκην ὁφθαλμοῦ καθιδρυμένοι τῷ ὑψει τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς, ἐποπτεύειν ἀνάγκη πάντα τὰ πρὸς αὐτὴν

ἀποβλέποντα, καὶ προνοίας ἀκριβοῖς λόγοις διακρατύνειν καὶ ἐπισχέ-
πτεσθαι, καὶ πῆ μὲν τὰ λυμαίνοντα τῶν παραφυομένων ζιζανίων ἐν
4 τοῖς τῶν εὔσεβῶν | περιβόλοις ἀνασπᾶν αὐτὰ προθέλυμα, καὶ τῇ
μαχαίρῃ τοῦ πνεύματος κατατέμνοντας τὸ πλήρωμα τῆς εἰλικρινοῦς
εὔσεβείας ἀπαλλάξτειν τῆς τούτων λύμης ἐν τάχει καὶ παραφυλάττε-
σθαι, πῆ δὲ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῶν ἀνέκαθεν ὑπὸ⁵
διαφόρων εὐλαβῶν, καὶ θείων ἀνδρῶν κατ' ἔνθεον | σκοπὸν γεγονότων,
πάγιον μὲν τὴν διαμονὴν ἔχοντα πρὸς κρείττονα λόγον τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῶν καὶ ἐδρέωσιν καταρτιζομένους προμηθεύεσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον
ὑπερζέοντι τῷ ζήλῳ καὶ πλείονι τῇ προθυμίᾳ τα οἰαςδήποτε ἐνεκα
ὑφορωμένων περιστάσεων χρήζοντα βοηθείας, ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν |
6 περιπτυσσομένους ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ χειρα βοηθείας παραχρῆμα
ὅρεγειν, καὶ παντοίοις ἔργοις καὶ λόγοις τὴν τούτων διηνεκῆ διαμονὴν
ἀνακαλεῖσθαι καὶ πραγματεύεσθαι, κανονικὰς διατάξεις ἀποπληροῦν-
τας, καὶ θείων πατέρων ιεροῖς πειθαρχουμένους θεσπίσμασιν· ἵνα τοῖς
7 πᾶσι | τὰ πάντα πατριαρχικὴ προνοίᾳ ἀναπληρούμενα τὸ ὄλόχληρον
σῶμα τῆς εὔσεβοῦς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκέραιόν τε καὶ ἀπή-
μαντον μέχρι συντελείας αἰώνων τῆς θείας συνεργούσης χάριτος δια-
τηρήται καὶ διασώζηται κατὰ τὴν θεσπεσίαν ἐπαγγελίαν τοῦ κυρίου
8 καὶ προαναφώνησιν: — 'Επειδὴ | τοιγαροῦν προςηνέχθη ἡμῖν γράμμα
πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγιλλιώδες τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεύσαντος
μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδήμου πατριάρχου κύρῳ Ἰακώβου διαλαμβάνον
καὶ περιέχον ρῆταῖς αὐταῖς λέξεσιν οὗτως, ως εὑρίσκεται ιερὸν καὶ
9 σεβάσμιον μοναστήριον ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ κατὰ τὸ | Μαρτζινάνιον,
ἐπ' ὄνόματι σεμνηνόμενον τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ὅπερ ὠκο-
δόμηται μὲν κατ' ἀρχὰς ἐκ τῶν πάλαι μακαρίων προγόνων τῆς ἐνδο-
ξιτάτης καὶ θεοσεβεστάτης κυρίας Ἡλίνκας τῶν καλουμένων Φιλιππέ-
σκων, χρόνῳ δ' ὕστερον σαθρωθὲν ἀνεκαίνισθη, καὶ ἀνεσώθη τῆς πτώ-
10 σεως, ὑπὸ τοῦ ταύτης πανευγενεστάτου συζύγου, τοῦ τριεμακαρίστου
ἐκείνου ἀρχοντος μεγάλου ποστελνίκου, κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καν-
τακουζηνοῦ, ὃςτις ἔρωτι θείῳ κινούμενος, ως θεοσεβείᾳ προσανέχων,
καὶ πολλὴν ἐν ψυχῇ τὴν περὶ τὰ θεία φέρων εὐλάβειαν, κατ' ἀμφω
τε τὸ εὐγενές, διὰ τῶν ψυχικῶν ἐν ἐκυρῷ καὶ σωματικῶν ἀρετῶν καὶ
11 προτερημάτων, ὁμολόγως ἐνδεικνύων στηλογραφούμενον μετὰ πάσης
ἐπιμελείας καὶ φιλοτίμου χειρός, ἀναλώμασιν οὐκ ὄλιγοις πρὸς φῶς

τὸ εἰρημένον εὐαγὲς ἀνεκαλέσατο μοναστήριον, ἐς κάλλος ἔξωραισας
 αὐτὸς κινητοῖς τε καὶ ἀκινήτοις ἀφιερώμασιν ἐνδυναμώσας, διετάξατο
 καὶ περὶ τῆς ἐφορίας αὐτοῦ νουνεχῶς τε | καὶ συντετηρημένως, ὅπως 12
 οἱ κληρονόμοι καὶ όπογονοι αὐτοῦ διὰ παντὸς ὑπάρχωσι μελεδωνοί,
 καὶ προστάται, καὶ ἐπιτηρηται. καὶ ὑπερασπισται τοῦ κτητορικοῦ
 αὐτῶν μοναστηρίου, φροντιζοντες τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ
 πάντα στερεώσεως, ἐπὶ τῷ ἀνεπαφα διατηρεῖσθαι τὰ κατ' αὐτό καὶ
 ἀμετακίνητα, κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοῦ τόπου συνήθειαν, καὶ 13
 μᾶλλον τὰς σεβασμίας νομικὰς διατυπώσεις τῶν πάλαι θεοστεφῶν
 αὐτοκρατόρων, ρήτως ούτωσὶ διακελευούσας ὁ βουλόμενος κτίζειν
 σεπτὸν οἶκον, ἢ τὸν σεσαθρωθέντα ἐποικοδομεῖν, ἐκυρώντας καὶ τὸν κλη-
 ρονόμον αὐτοῦ ὑποβάλλει ἀεὶ τῇ συστάσει τοῦ | ἔργου· ἀλλ' ἐκ τινῶν 14
 τοῦ χρόνου παλιρροιῶν ώς εἰπεῖν δυσχέριά τις πραγμάτων ἐπιρρεύ-
 σασα κατὰ τόπον τῇ τε λαμπρῷ ἔκεινη καὶ ἐπιφανεστάτη ἐστίας καὶ
 οἰκογενείᾳ τοῦ πανευγενεστάτου ἔκεινου ἄρχοντος ἐπηρείας ὅσας οὐκ
 ἔδει θείᾳ δοκιμασίᾳ προστριψασα πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν. ἐξ ὧν
 καὶ | τὸ ιερὸν μοναστήριον αὐτὸς στερηθὲν τῆς γνησίας προστασίας, 15
 καὶ ἐπιμελείας τῶν ιδίων κτητόρων μικροῦ δεῖν ἔξηφάνισται χερσν
 πλήρεσιν χνομίας καὶ ἀδικίας καὶ καταδυναστείας τῶν καὶ εἰς θεὸν
 καὶ νόμους ἔξυθρίζειν μηδὲν ἀναστελλομένων· τῆς μέντοι θείας δίκης
 οὐκ εἰς μακρὸν ἐπινυσταξάσης, ἀλλ' εὔχερῶς τὰ δυσχερῆ μεταρρύθ- 16
 μησάσης ἐκποδῶν ἐν τάχει γέγονε τὰ δεινὰ, καὶ πρὸς οίκειαν τάξιν
 ἀνεκληθῆσαν ἄρτι τὰ πραγμάτα, μετακινήσει τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς·
 κακτεῦθεν οἱ τῆς κλεινῆς ἔκεινης καὶ περιδόξου ρίζουχίας ἀριστοφανεῖς
 ἥδη στέλεγοι τῆς τοῦ γεννήτορος αὐτῶν μηδόλως καθυστεροῦντες| 17
 ὄρθοδοξίας καὶ εὐλαβείας οἱ λχμπρεπιφανέστατοι υἱοί φημι τοῦ δια-
 ληφθέντος ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου κυρίου Κωνσταντίνου Καντα-
 κουζηνοῦ, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ θαρρήσαντες, ἔβουλήθησαν ἀνακαινίσα-
 τὰ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου προνόμια, συνάμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 αὐτοῦ κατοχυρώσαι, δι' ὧν ἔχει τοῦ λοιποῦ σὺν | θεῷ συλλήπτορο|. 18
 παντοιῶν δεινῶν ἀπαλλάξτεσθαι, καὶ εἰς ἐπίδοσιν προχωρεῖν καὶ στε-
 ρεωσιν, οἵτινες εὐλαβῶς χναδραμόντες ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ
 μεγάλην ἐκκλησίαν ώς μητέρα τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ,
 καὶ κοινὴν προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα τῶν ἀπαξαπάντων ἐκκλη-
 σιαστικῶν πραγμάτων | ἡξιώσαν καταρτίσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ 19

μοναστηρίου διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ
οἰκουμενικοῦ θρόνου, καθάπερ εἴωθε ποιεῖν ἀπανταχοῦ περὶ τὰ εὐαγῆ
τοῦ θεοῦ καταγώγια τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς χωρηγοῦσα, κηδεμονίας
20 λόγῳ καὶ τὸ ἀδούλωτον καὶ ἀνεπηρέαστον, δι' ὧν ἀποστολοῦσαν
πᾶσαν ἄδικον καὶ ὀλεθρίαν ὄρμήν εἰς εἰρηναίαν καὶ χθορυβον ἀντι-
περιίστισι ταῦτα κατάστασιν, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἀξιωσιν ἔκεινων τότε
τῶν θεοτιμήτων ἀνδρῶν ἐγένετο τὸ διαληφθὲν σιγιλλιώδες αὐτὸ-
γράμμα, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐπεὶ δὲ λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἀξιωσιν προε-
21 βαλοντο καὶ νῦν | πρὸς ἡμᾶς οἱ αὐτοὶ περιφανέστατοι ἀρχοντες ἐκ-
λιπαροῦντες, ὅπως καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ τε καὶ
σιγιλλιώδους γράμματος ἐπικυρωθῶσι τὰ αὐτὰ προνόμια, καὶ ἡ αὐτὴ
τοῦ μοναστηρίου κατοχυρωθῆ ἐλευθερία καὶ στερέωσις καὶ τοῦ λοιποῦ
22 διαμένη ἀκρόδαντος. τούτου χάριν | τὴν εὐλαβὴν αὐτῶν ἀξιωσιν ἀτε
δικαιάν οὖσαν προσδεξάμενοι καὶ πρὸς θεῖον σκοπὸν ἀφορῶσαν, γρά-
φομεν τῇ ἑξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ πνεύ-
ματος, καὶ ἐπικυροῦντες αὐτὰ καὶ διαβεβαιοῦντες γνώμην κοινῇ συνο-
δικῇ τῶν παρευρεθέντων ιερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων. τῶν ἐν
23 ἀγίῳ πνεύματι | ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. ἀπο-
φαινόμεθα, ἵνα τὸ μὲν ιερὸν καὶ σεβάσμιον αὐτὸ μοναστήριον τῶν
παμμεγίστων ταξιαρχῶν τὸ κείμενον εἰς Οὐγκροβλαχίαν ως διείληπται
κατὰ τὸ Μαρτζινάνιον μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ χριερωμάτων
24 αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων τῶν τε νῦν εὑρισκομένων, καὶ τῶν
μεθ' ὑστερον σὺν θεῷ προσγενησομένων αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
ἔξης ἔως τῆς τοῦ αἰῶνος συντελείας ὑπάρχη πάντη ἐλεύθερον καὶ
ἀσύδοτον, καὶ ἀκαταζήτητον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀνενόχλητον.
καὶ ἀνεπηρεαστον παρὰ παντὸς προσώπου ἀξιωματικοῦ τε καὶ ἐκκλη-
25 σιαστικοῦ, καὶ | μηδεις ἔχῃ ἐπ' ἀδείας διασείσαι ποτὲ αὐτό, καὶ δια-
ταράξαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καταδουλώσαι, ἢ βλαψαι, καὶ
ζημιώσαι αὐτό, ἢ ζητῆσαι καὶ λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ οἰονοῦν τελείως,
ἀρκουμένου τοῦ κατὰ καιρούς ιερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας
26 μόνῳ τῷ ίδιῳ μνημοσύνῳ, μνημονευομένου δηλαδὴ εν πάσαις ταῖς
ιεραῖς τελεταῖς, καὶ τας ἐν αὐτῷ χειροτονίας ἐπιτελοῦντος, ἐπειδὰν
τοιαύτη γένηται χρεία τῶν χειροτονιῶν, πλείω δὲ τούτων μηδὲν ἔτερον
ἔξαιτουμένου τὴν δὲ προστασίαν καὶ δεφένδευσιν καὶ τὴν φροντίδα
τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ἔχωσι μόνοι οἱ κτήτορες

ἀλληλοδιαδόχως | εἴτε παρόντες, εἴτε καὶ ἀπόντες, οὐδεὶς δὲ ἄλλος, 27
 ἄλλα μόνον οἱ τὸ κτητορικὸν ἔχοντες δίκαιον διεξάγωσιν αὐτὸν καὶ
 διακυβερνῶσι, καὶ φροντίζωσι τῆς συστάσεως αὐτοῦ. καὶ διαμονῆς
 καὶ αὔξησεως πάντα τε τὰ κατ' αὐτὸν κτήματα καὶ ἀφιερώματα καὶ
 ἵερὰ κειμήλια διοικῶσι καὶ περιθάλπωσι, διερευνῶντες καὶ ἔξετά- 28
 ζοντες ἀεὶ περὶ αὐτῶν, ὅπως μὴ περίπεσοῦντα κινδύνοις διαφθαρῶσι,
 ἄλλα φυλάττωνται διὰ τῆς ἐπιστασίας αὐτῶν ἀβλαβῆ καὶ ἀνόλεθρα,
 καὶ συνελόντι φᾶναι μόνοι αὐτοὶ περιέπωσι τὸ κτητορικὸν αὐτὸν μονα-
 στήριον, οὐ πρὸς ἴδιον χρηματισμὸν, ἄλλα πρὸς | αὔξησιν αὐτοῦ καὶ 29
 βελτίωσιν εἰς μνημόσυνον τῶν προγόνων αὐτῶν κατὰ τὴν διάταξιν
 τοῦ κτήτορος ὃν προσεπικυροῦντες καὶ ήμεῖς διακελευόμεθα διαμένειν
 βεβαίαν καὶ ἀπαρασχλευτον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τούτου συνήθειαν καὶ
 μᾶλλον κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καὶ θείους νόμους εἰς αἰώνα | τὸν 30
 ἀπάντα, καὶ οὐδεὶς ποτε τῶν ἀπάντων παρ' ἔκτος τῶν κτητόρων,
 οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς ἡγεμών τῆς αὐθεντείας ἐκείνης, οὔτε τὶς τῶν
 ἀξιωματικῶν ἀρχοντῶν ἔχη ἀδειαν κατεξουσιάσαι καὶ καταδουλώσαι
 τὸ μοναστήριον (ἐκκλησιαστικὸν ὑπάρχον κτῆμα, καὶ προστλωμένον
 θεῷ, | καὶ μηδαμὶ μηδαμῶς δυνάμενον εἰς κοσμικὴν μεταπεσεῖν ἔξου- 31
 σιαν·) οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ὑποδου-
 λῶσαι αὐτὸν πάντη ἐλεύθερον διατελοῦν, καὶ δουλαγωγίας ἀνώτερον,
 μήτε ἡγούμενον ἐπιχειροῦντες εἰςάγειν καὶ ἔξαγειν, καὶ ὃν ἂν Βού- 32
 λωνται καθιστᾶν, μήτε τι τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ
 κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ἢ ἀμφίων, καὶ σκευῶν ἱερῶν πολὺ ἢ ὀλίγον
 ἀφαιρεῖν, ἢ νοσφίζεσθαι, ἢ ἀπεμπωλεῖν. ἢ μεταποιεῖν ἢ μετασκευάζειν
 ὅποιωδήποτε τροπῷ χωρὶς γνώμης καὶ εἰδήσεως καὶ βουλῆς τῶν| 33
 κτητόρων, ἄλλ' ἀφιέναι τὴν ἔξουσίαν τῶν τοιούτων διοικήσεων πρὸς
 μόνους τοὺς κτήτορας ἀναφαιρετῶς καὶ ἀμετακινήτως κατὰ τὸ κτη-
 τορικὸν αὐτῶν δίκαιον· ὅστις δ' ἂν τῶν πάντων ἀφ' οἰαξδήτινος ἀξίας
 καὶ τάξεως ἢ αὐθεντικῆς, ἢ ἀρχοντικῆς καὶ ἀξιωματικῆς, ἢ ἐκκλη-
 σιαστικῆς κακοίθελῶς ὄψεποτε κινούμενος, ἢ πλεονεκτικῶς φημι. ἢ 34
 παθητικῶς ἐπιχειρίσῃ τολμηρῶς παρενσαλεῦσαι καὶ διασεῖσαι τὴν
 ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἢ τὴν περὶ αὐτὸν ἔξουσίαν καὶ
 προστασίαν τῶν κτητόρων αὐτοῦ ἀνατρέψαι, καὶ ποιῆσαι ἐν αὐτῷ
 τῆς ἴδιας αὐτοῦ γνώμης καὶ βουλῆς ἐπιχειρήματα, ἢ | ἡγούμενον 35
 ἐναλλάξαι, καὶ βαλεῖν ὃν ἂν αὐτὸς ἐθελήσῃ, ἢ προστάξαι τὰ δοκοῦντα

3500

αὐτῷ, ἦ καὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου ἀποσπάσαι καὶ ἀποστερῆσαι καὶ ἀποξενῶσαι, ἦ πωλῆσαι, ἦ ἀλλάξαι πολὺ ἦ ὄλιγον, καὶ ζημιώσαι τὸ μοναστήριον· ἦ τὴν ἐν αὐτῷ
 36 ἔξουσίαν | τῶν κτητόρων ἐμποδίσαι καὶ ἀποξενῶσαι, καὶ ἀλλοτριώσαι αὐτοὺς τῶν κτητορικῶν αὐτῶν δικαίων, καὶ γένηται αἰτιος φθορᾶς καὶ καταστροφῆς τοῦ μοναστηρίου. ὁ τοιοῦτος ως καταφρούνητής τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως, καὶ παραβάτης τῶν
 37 θείων νόμων, καὶ ιερῶν | κανόνων. καὶ ιερόσυλος, καὶ ἀντικρυς θεομάχος καὶ ἀντίπαλος ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ πατρὸς υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει μόνου θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος. καὶ ἀλυτος μετὰ
 38 θάνατον αἰώνιως, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος | λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, εἴη στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς ως ὁ Καίν, καὶ σχισθεῖν
 ἡ γῆ. καὶ καταπίν αὐτὸν ως τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβηρὼν, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, ἐκριζοθείησαν τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου
 39 αὐτοῦ, καὶ ἐν μιᾷ γενεᾷ ἔξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκκοπείς τε τῆς παρούσης ζωῆς, ἀποστερηθῆ καὶ τῆς αἰώνιου, ἔχοι καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων συνόδων, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοι πώποτε ἐφ' οἷς ἐργάζεται καὶ κοπιᾷ. οὔτε μὴν θεάσηται τὸ φῶς |
 40 τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς τοῦ θεοῦ, καὶ τῷ αἰώνιῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ ἐνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἀπελύθη τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγιλιώδες γράμμα, καὶ ἐπιβεβαιωτήριον τῶν κατ' αὐτὸ προνομίων: ·
αψβω ἐν υηνὶ Ἰουλίῳ ἵνδικτιώνος ιης: ~

† Καλλίνικος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικος πατριάρχης: ~

† 'Ο Ήρακλείας . . . . . : ~ + 'Ο Χ . . . . . : ~ + 'Ο Νικομηδείας Παρθένιος: ~ + 'Ο . . . . . Βαρνάβας: ~ + 'Ο Αμισοῦ Νεκτάριος: ~ (;) + 'Ο Αθηνῶν Κύριλλος: ~ + 'Ο Ρόδου Κωνσταντῖνος: ~ + 'Ο . . . Ανθίμος: ~ + 'Ο Σμύρνης Παρθένιος: ~
 + 'Ο Μαρωνείας Καλλίνικος: ~

